

Lliçons de coses

written by Alfons Duran Pich | 24 de maig de 2021

Capbussant-me en la biblioteca del meu avi, en la meva primera adolescència, vaig trobar uns curiosos llibres amb un títol ambigu: *Lliçons de coses*. Recordo que l'edició era de Seix & Barral de 1933, en plena segona República. No tenien cap pretensió més que divulgar temes generals, d'una forma senzilla i accessible per al lector. Això sí, ajudaven a pensar.

Avui, que estem sobrecarregats d'informació i mancats de coneixement, seria bo d'actualitzar-los i reeditar-los. Servirien per aclarir i comprendre la confusió dominant, encara que fossin simplement flaixos provocatius que despertessin la nostra avorrida candidesa.

En un format més breu, podrien ser alguna cosa així:

- El contrari a la independència és la dependència. O l'un o l'altre. No hi ha terme mig.
- Si l'objectiu és la independència cal lluitar-hi. Quan s'assoleixi, es podrà discutir el color que es prefereix. Fer-ho abans és una idiotesa.
- Com va dir la gran antropòloga Margaret Mead, "Només un petit grup de ciutadans compromesos i considerats són capaços de canviar el món". La resta segueix al guanyador. Per cada "leader" hi ha cent mil "followers", i potser quedo curt.
- Si Lenin i Trotski haguessin esperat a "ampliar la base", la història del món seria molt diferent.
- En democràcia guanya el que obté la meitat més un dels vots vàlids emesos. És un invent cruel per al quaranta-nou per cent restants, però fins ara no s'ha trobat un altre mètode millor.
- La pandèmia ha vingut per quedar-se. La Covid-19 es farà crònica. Apareixeran nous coronavirus. Ens vacunarem com

ens dutxem. Formarà part de la nostra rutina existencial.

- Els governs utilitzaran la pandèmia com un mecanisme de control social. Quan convingui, ens confinaran.
- En el món subdesenvolupat (o selectivament desenvolupat) la majoria de la gent no es podrà confinar perquè no tindrà on fer-ho.
- El cost de les pensions públiques, en aquells països que gaudeixen d'aquesta prestació (que són els menys) baixarà per dues raons: a) Perquè es reduiran els imports b) Perquè caurà l'esperança de vida.
- El "neodarwinisme social" s'acceptarà com una cosa natural: només sobreviuran els més capaços d'ajustar-se als canvis de l'entorn.
- Progressivament s'introduirà en alguns països la renda universal, amb el doble propòsit de mantenir el consum i evitar la revolució.
- Els funcionaris continuaran administrant recursos que no han generat, en la confiança que ningú no els demanarà explicacions pels errors d'assignació i gestió comesos.
- El pa i circ romà (*panem et circenses*) seguirà alimentant la major part de la ciutadania, en la versió actual de pizzes i futbol per televisió.
- El "pensament crític" (el poc que ha existit) anirà a la baixa. No només no es conrearà, sinó que s'anihilarà per poc que reneixi.
- El discurs sobre el feminisme, el canvi climàtic, l'homofòbia i els drets dels transsexuals ocultarà problemes de fons que afecten el conjunt de la societat. Un discurs legítim utilitzat com a coartada.
- Els intel·lectuals, que han fet de la reflexió la matèria primera de la seva professió, continuaran propers als pessebres del poder i defensaran l'indefensable, davant la mirada atònita dels seus fidels seguidors.
- La privacitat serà un valor difícil de mantenir. Els que l'aconsegueixin seran els herois anònims del nostre

temps.

- Moltes de les xarxes socials (si no totes) es consolidaran com a prostíbuls sense *madame*. Tothom sabrà tot de tots, encara que els importi molt poc.
- Les guerres focalitzades seguiran el seu curs i justificaran la producció i venda d'armament per part del complex militar-industrial. Els bombardejos d'Israel sobre Gaza i Cisjordània obligaran el seu exèrcit a reposar estocs.
- Els mascles humans continuaran matant a les seves dones, amants, amigues, etc., per demostrar la seva virilitat. Els tribunals ordinaris els jutjaran, els sentenciaran i els donaran permisos de sortida tan aviat com puguin. Rarament compliran la totalitat de les penes. Els presentadors de telenotícies comptabilitzaran les pèrdues. Els ajuntaments de les localitats on es cometin els crims, han de declarar uns dies o hores de dol i es manifestaran en silenci davant de l'edifici principal. I aquí pau i allà glòria.
- L'esquerra oficial (cada vegada més dretitzada) deixarà d'actuar de teloners i tractarà de competir amb la dreta oficial en els concerts habituals.
- Els "extraparlamentaris" faran d'aquesta opció una bandera i seguiran vivint tan plàcidament amb les subvencions habituals. No s'adonaran que els oligarques els necessiten per donar una aparença de democràcia.
- Les forces de seguretat continuaran atemorint al personal díscol, inventant relats pròxims al realisme màgic i passant el testimoni a jutges i fiscals perquè rematin l'operació d'assetjament i enderrocament.
- Ens multaran, ens embargaran, ens "putejaran" tant com puguin. El seu repertori té poques variacions.
- Les cúpules de les patronals seguiran en mans de pseudo-empresaris i de grimpaires professionals.
- Les estructures dels sindicats acceptats pel Sistema seguiran vivint còmodament dels pressupostos generals de l'Estat i es manifestaran sorollosament el primer de

maig, com marca el protocol.

- Els nostres hàbits, les nostres preferències, els nostres secrets, les nostres mentides, es vendran al millor postor. Les tecnologies de la informació i la comunicació (les TIC) ens hi hauran sota control.
- Els jerarques de l'església oficial seguiran amb els seus rituals, aliens al mundanal soroll, en perpetu estat d'oració.

Afegeixi vostè el que vulgui. I sobretot, pensi. Sé que pensar és dur, però puc assegurar-li que és una experiència única.